

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32836/2521-6473.2021-3.5>

А. В. Логвин, доктор філософії з права
Університет митної справи та фінансів

ПОДАТКОВИЙ КОНТРОЛЬ: ПРОБЛЕМИ СЬОГОДЕННЯ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ

Автором у статті досліджуються проблемні питання нормативно-правового характеру здійснення податковими органами податкового контролю, зокрема урегульованість в реаліях сьогодення з правової точки зору обґрунтованості та підстав для проведення документальних позапланових перевірок. Головна юридична проблематика податкової сфери полягає переважно у визначенні та ефективному забезпеченні меж свободи й необхідності у поведінці суб'єктів податкових правовідносин через відповідні правові, законодавчі норми, у захисті права власності окремих платників та інтересів суспільства, які реалізуються у фінансово-податковій діяльності держави. При цьому здійснення податкового контролю та відповідно проведення перевірок, зокрема документальних планових та позапланових, зумовлює (породжує) настання певних правових наслідків для суб'єктів податкових правовідносин (контролюючих органів та платників податків) в частині використання прав та обов'язків. Протягом 2020 року та з початку 2021 року у світі продовжуються відповідні заходи щодо запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), у зв'язку із чим в Україні також вводились певні обмеження (запровадження карантину), які також вплинули на можливість проведення відповідними контролюючими органами контрольно-перевірочних заходів (заборона, або мораторій на проведення перевірок). Наведене також вплинуло на здійснення податкового контролю органами Державної податкової служби України, зокрема, призвело до зупинення (мораторію) проведення документальних перевірок, у тому числі позапланових. У свою чергу, на початку 2021 року скасовано обмеження на проведення податковими органами документальних позапланових перевірок та введено додаткові підстави для їх призначення. Ураховуючи, що на даний час існує правова колізія між нормативно-правовими актами, якими регулюються питання здійснення податкового контролю, постає необхідність подальших наукових досліджень у частині правомірності та підстав проведення документальних позапланових перевірок. У статті проведено аналіз стану нормативного регулювання підстав для здійснення податкового контролю, зокрема документальних позапланових перевірок. Вказане дозволило виявити проблемні питання правового характеру, які призводять до порушення збалансованості у взаємовідносинах платник податку та податкових органів, шляхи їх вирішення та зробити науково обґрунтовані висновки з окресленої проблематики.

Ключові слова: податковий контроль, заборона «мораторій» проведення перевірок, Податковий кодекс України, планові перевірки, позапланові перевірки.

A. V. Lohvyn. Tax control: problems of today and ways of solution

The author of the article examines the problematic issues of regulatory and legal nature of the tax authorities of tax control, in particular, the regulation of today's realities from a legal point of view, the validity and grounds for unscheduled documentary inspections. The main legal issue of the tax sphere is mainly to determine and effectively ensure the limits of freedom and necessity in the behavior of tax subjects through the relevant legal, legislative norms, protection of property rights of individual taxpayers and the interests of society, which are realized in financial and tax activities. At the same time, the implementation of tax control and, accordingly, the conduct of inspections, in particular, documentary scheduled and unscheduled, causes (generates) certain legal consequences for the subjects of tax relations (regulatory authorities and taxpayers) in terms of rights and responsibilities. During 2020 and from the beginning of 2021, the world continues to take appropriate measures to prevent the emergence and spread of coronavirus disease (COVID-19), in connection with which Ukraine also introduced certain restrictions (quarantine), which also affected the possibility of appropriate controlling bodies of control and inspection measures (prohibition or "moratorium" on inspections). This also affected the exercise of tax control by the State Tax Service of Ukraine, in particular, led to the suspension ("moratorium") of documentary inspections, including unscheduled ones. In turn, at the beginning of 2021, the restrictions on conducting unscheduled documentary inspections by tax authorities were lifted and additional grounds for their appointment were introduced. Given that there is currently a legal conflict between regulations governing the implementation of tax control, there is a need for further research in terms of legality and grounds for unscheduled documentary inspections. The article analyzes the state of regulatory regulation of the grounds for tax control, in particular unscheduled documentary inspections. This allowed to identify problematic issues of a legal nature that lead to a violation of the balance in the relationship between the taxpayer and the tax authorities, ways to solve them and to draw scientifically sound conclusions on the outlined issues.

Key words: tax control, prohibition of "moratorium" on inspections, Tax Code of Ukraine, scheduled inspections, unscheduled inspections.

Постановка проблеми. Головна юридична проблематика податкової сфери полягає переважно у визначенні та ефективному забезпеченні меж свободи й необхідності у поведінці суб'єктів податкових правовідносин через відповідні правові, законодавчі норми, у захисті права власності окремих платників та інтересів суспільства, які реалізуються у фінансово-податковій діяльності держави.

© А. В. Логвин, 2021

При цьому здійснення податкового контролю та проведення перевірок, зокрема документальних планових та позапланових, обумовлює (породжує) настання певних правових наслідків для суб'єктів податкових правовідносин (контролюючих органів та платників податків) в частині використання прав та обов'язків.

Разом із цим протягом 2020 року та на початку 2021 року у світі продовжуються відповідні заходи щодо запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19). У зв'язку із чим в Україні також вводились певні обмеження (запровадження карантину), які також вплинули на можливість проведення відповідними контролюючими органами контрольних-перевірочних заходів (заборона, або мораторій на проведення перевірок) [1; 2].

Зазначене, у свою чергу, торкнулось і проведення певних видів планових та позапланових перевірок органами Державної податкової служби України (далі за текстом – ДПС України, органи ДПС, податкові органи, Контролюючі органи). При цьому на початку 2021 року було здійснено зняття обмежень щодо проведення податковими органами певних видів перевірок (документальних планових та позапланових) [3].

Водночас слід звернути увагу, що запровадження обмежень (мораторію) на проведення перевірок відбувалось із внесенням змін до Податкового кодексу України [1; 2], а зняття (скасування) мораторію відбулось на підставі постанови Кабінету Міністрів України [3] без внесення змін до спеціального законодавства, яким є Податковий кодекс України. В свою чергу, на даний час обмеження щодо проведення перевірок органами ДПС все ще передбачене Податковим кодексом України [4]. Таким чином, маємо певну колізію нормативно-правових актів щодо правомірності та підстав проведення перевірок (документальних планових та позапланових) податковими органами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На даний час питання нормативно-правового врегулювання здійснення податкового контролю в реаліях сьогодення не досліджувались. Разом із цим слід зазначити, що проблемам правового регулювання податкового контролю (визначення поняття та сутності) постійно приділяється значна увага з боку науковців. Водночас, враховуючи протилежність у положеннях нормативно-правових актів, якими врегульовуються питання проведення перевірок органами ДПС, постає необхідність подальших наукових досліджень стосовно провадження податкового контролю.

Мета статті – на основі аналізу чинного законодавства та судової практики визначити проблемні питання правового регулювання здійснення податкового контролю, зокрема підстав проведення документальних позапланових перевірок, та шляхи їх вирішення. Крім того, у статті зроблено науково обґрунтовані висновки з окресленої проблематики.

Виклад основного матеріалу.

1. Податковий контроль: підстави здійснення

Наразі ми не будемо зупинятись на визначенні поняття та сутності податкового контролю, оскільки метою даної статті є дослідження (визначення) проблемних питань правового регулювання податкового контролю в частині підстав для проведення документальних позапланових перевірок, з урахуванням зняття заборони (мораторію) на їх проведення [3]. Лише зазначимо, що в наукових колах по різному розглядають поняття податкового контролю. Так, наприклад, за позицією М.П. Кучерявенка, податковий контроль є спеціальним державним контролем, який являє собою діяльність податкових органів та їх посадових осіб щодо перевірки виконання вимог податкового законодавства особами, які реалізують податкові зобов'язання або забезпечують їх виконання [5, с. 304].

На думку О.М. Бандурки, під податковим контролем слід розуміти сукупність заходів, які вживаються контролюючими органами з метою контролю правильності нарахування, повноти і своєчасності сплати податків і зборів, а також дотримання законодавства з питань проведення розрахунків та касових операцій, патентування, ліцензування та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи [6, с. 133].

У свою чергу, О.М. Корецький, аналізуючи податковий контроль, зазначає, що він є складовою частиною державного фінансового контролю. Його сутність визначається комплексом заходів, що через уповноваження органів державного управління та делегування певних функцій податковим агентам мають забезпечити дотримання фізичними та юридичними особами податкового законодавства та норм податкового контролю, рішень за його наслідками [7].

За визначенням, яке міститься у Податковому кодексі (стаття 61 розділу II) [4], податковий контроль – система заходів, що вживаються контролюючими органами та координуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, з метою контролю правильності нарахування, повноти і своєчасності сплати податків і зборів, а також дотримання законодавства з питань регулювання обігу готівки, проведення розрахункових та касових операцій, патентування, ліцензування та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи.

Також Податковим кодексом (стаття 62) [4] визначено, що податковий контроль здійснюється шляхом, зокрема, проведення перевірок та звірок відповідно до вимог цього Кодексу, а також перевірок щодо дотримання законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, в порядку, встановленому законами України, що регулюють відповідну сферу правовідносин.

Крім того, статтею 75 Податкового кодексу [4] передбачені види перевірок, які контролюючі органи мають право проводити та до яких віднесено документальні (планові та/або позапланові; виїзні або невиїзні) перевірки. При цьому документальні (планові та/або позапланові) перевірки проводяться контролюючими органами в межах їх повноважень виключно у випадках та у порядку, встановлених цим Кодексом.

У свою чергу, підстави для проведення перевірок, зокрема документальних позапланових, визначені статтею 78 Податкового кодексу [4]. Так, зокрема, пп. 78.1.1 та 78.1.4 п. 78.1 зазначеної статті передбачені такі підстави:

1) отримано податкову інформацію, що свідчить про порушення платником податків валютного, податкового та іншого не врегульованого цим Кодексом законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, якщо платник податків не надасть пояснення та їх документальні підтвердження на обов'язковий письмовий запит контролюючого органу, в якому зазначаються порушення цим платником податків валютного, податкового та іншого не врегульованого цим Кодексом законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, протягом 15 робочих днів з дня, наступного за днем отримання запиту;

2) виявлено недостовірність даних, що містяться в податкових деклараціях, поданих платником податків, якщо платник податків не надасть пояснення та їх документальні підтвердження на письмовий запит контролюючого органу, в якому зазначено виявлену недостовірність даних та відповідну декларацію протягом 15 робочих днів із дня, наступного за днем отримання запиту.

Аналіз наведених норм дає можливість зробити висновок, що можливість призначити та розпочати проведення позапланової перевірки у Контролюючого органу виникне тільки в разі, якщо платник податків не надасть пояснення та їх документальні підтвердження на обов'язковий письмовий запит контролюючого органу, за умови його надсилання платнику податків.

Доречним буде зазначити, що виключно Податковим кодексом [4] визначаються функції та правові основи діяльності контролюючих органів, визначених пунктом 41.1 статті 41 цього Кодексу, та центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику (стаття 1).

Крім того, статтею 40 розділу II Податкового кодексу [4] передбачено, що цей розділ визначає порядок адміністрування податків та зборів, визначених у розділі I цього Кодексу, а також порядок контролю за дотриманням вимог податкового та іншого законодавства у випадках, коли здійснення такого контролю покладено на контролюючі органи.

З аналізу наведених положень можна дійти висновку, що податковий контроль є одним з видів та/або складовою частиною державного контролю. Завдання податкового контролю полягає у здійсненні податковими органами відповідних заходів, у тому числі шляхом призначення та проведення документальних позапланових перевірок, спрямованих на забезпечення дотримання суб'єктами господарювання правильності нарахування, повноти і своєчасності сплати податків і зборів.

При цьому Податковим кодексом не передбачаються можливості визначення іншими нормативно-правовими актами підстав для здійснення податкового контролю, зокрема проведення документальних позапланових перевірок. Таким чином, виключно Податковим кодексом визначається, у який спосіб та за яких умов (підстав) контролюючими органами можуть проводитися відповідні контрольно-перевірочні заходи, зокрема документальні позапланові перевірки.

2. Мораторій на перевірки

Як вже зазначалось, протягом 2020 року та на початку 2021 року у світі продовжуються відповідні заходи щодо запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19). У зв'язку із чим в Україні також вводились певні обмеження (запровадження карантину), які також вплинули на можливість проведення відповідними контролюючими органами контрольно-перевірочних заходів (заборона, або мораторій на проведення перевірок) [1; 2]. Зазначене, у свою чергу, торкнулось і проведення певних видів планових та позапланових документальних перевірок контролюючими органами.

При цьому на початку 2021 року було здійснено зняття обмежень щодо проведення податковими органами певних видів перевірок (документальних планових та позапланових). Так, Постановою Кабінету Міністрів України від 03.02.2021 р. № 89 «Про скорочення строку дії обмеження в частині дії мораторію на проведення деяких видів перевірок» (далі за текстом – Постанова № 89) [3], яка набула чинності 09.02.2021 р., скасовано дію мораторію на окремі види податкових перевірок, але тільки стосовно юридичних осіб. Це сталося завдяки нормі Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік» від 17.09.2020 р. № 909-IX (далі за текстом – Закон № 909) [8], яка надала право уряду скорочувати строк дії обмежень, заборон, пільг і гарантій, установлених відповідними законами України.

Необхідність у прийнятті Постанови № 89 пояснюється тим, що дія мораторію на проведення перевірок триває з 18 березня 2020 року, і тому органи ДПС позбавлені можливості реагувати на ризики несплати податків окремими платниками.

Водночас залишається чинною норма Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)» від 30.03.2020 р. № 540-IX (далі за текстом –

Закон № 540-IX) [1] щодо мораторію на проведення документальних і фактичних податкових перевірок. Цей мораторій Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо додаткової підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» від 13.05.2020 р. № 591-IX (далі за текстом – Закон № 591-IX) [2] *продовжено* по останній календарний день місяця (включно), у якому завершується дія карантину (пункт 52² підрозділу 10 розділу XX Перехідні положення Податкового кодексу [4]).

Як бачимо, наявність двох взаємно-протилежних положень нормативних актів, а саме Податкового кодексу (*щодо наявності (продовження дії) мораторію*) та Постанови № 89 (*скасування мораторію*), породжує певну правову колізію. У свою чергу, норми Податкового кодексу мають пріоритет над іншими нормативними актами, оскільки останній є спеціальним законом по відношенню до Постанови № 89, яка є виключно нормативно-правовим актом підзаконного характеру, навіть за умови її прийняття вищим органом влади. Тобто норми Податкового кодексу, як спеціального закону, мають найвищу юридичну силу. При цьому зміна положень Податкового кодексу можлива виключно на підставі внесення змін до нього на підставі відповідних законів.

Крім того, Постановою № 89 [3] разом із скороченням дій обмежень, встановлених пунктом 52² підрозділу 10 розділу XX Перехідних положень Податкового кодексу, в частині дій мораторію на проведення документальних (планових та позапланових перевірок) перевірок дозволено проведення документальних позапланових перевірок з підстав, визначених пп. 78.1.1 та/або 78.1.4 п. 78.1 ст. 78 Податкового кодексу, суб'єктів господарювання реального сектору економіки, які сформували податковий кредит за рахунок оформлення ризикових операцій з придбання товарів/послуг (із переліку ризикових платників податків, визначених у межах роботи Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування оприлюднених у засобах масової інформації фактів можливих корупційних дій посадових осіб органів державної влади, які призвели до значних втрат дохідної частини Державного бюджету України, утвореної відповідно до Постанови Верховної Ради України від 24 квітня 2020 р. № 568-IX [9]).

Із правової точки зору зазначена підстава для призначення та проведення перевірок платників податків, з урахуванням положень пп. 78.1.1 та/або 78.1.4 п. 78.1 ст. 78 Податкового кодексу (про які йшлося вище), передбачає наявність (офіційне оприлюднення) відповідного переліку ризикових платників та ненадання платником податків пояснень та їх документальних підтверджень на обов'язковий письмовий запит контролюючого органу. Разом із цим на даний час наявний лише попередній звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування оприлюднених у засобах масової інформації фактів можливих корупційних дій посадових осіб органів державної влади, які призвели до значних втрат дохідної частини Державного бюджету України (далі – Попередній звіт) [10]. Однак у вказаному звіті відсутні як перелік ризикових платників податків, визначених у межах роботи Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України (далі за текстом – ТСК ВР України), так і згадування про його наявність.

У свою чергу, відсутність офіційного оприлюдненого переліку ризикових платників податків, визначеного ТСК ВР України, призводить до неможливості виникнення правових підстав для призначення та проведення контролюючими органами перевірок суб'єктів господарювання (платників податків) реального сектору економіки, навіть якщо припустити, що такий перелік (без офіційного його оприлюднення) все ж таки переданий ТСК ВР України до ДПС України. Більш того, відсутність такого переліку не дає права (можливості) для направлення запиту податковими органами в адресу платника податків із метою отримання пояснень та їх документального підтвердження.

На нашу думку, вищезазначене суперечливе нормативне регулювання Постановою № 89 питань здійснення податкового контролю, пов'язане як із скороченням строку дії обмеження в частині дії мораторію на проведення деяких видів перевірок, так і з визначенням підстав для призначення та проведення документальних позапланових перевірок, не сприяють юридичній визначеності в зазначених правовідносинах між контролюючими органами та платниками податків. Таким чином, наведене в подальшому може вплинути на збільшення адміністративних позовів платників податків до контролюючих органів про визнання протиправними дій щодо видання наказів та призначення відповідних перевірок.

3. Судова практика

За наведеною вище ситуацією позиція судів поки відсутня, лише зазначимо, що на даний момент питання правомірності та чинності прийняття Постанови № 89 є предметом розгляду Окружним адміністративним судом м. Києва (справа № 640/8562/21) [11].

Разом із цим питання наявності (відсутності) правових підстав для здійснення податкового контролю, в тому числі проведення документальних позапланових перевірок, неодноразово були предметом судових спорів між платниками податків та податковими органами.

На даний момент існує усталена практика розгляду судами справ, предметом розгляду яких є необґрунтованість (відсутність відповідних законодавчих підстав) призначення (прийняття наказів про проведення) документальних як планових, так і позапланових перевірок [12–14].

Так, наприклад, судом першої інстанції задоволено позов платника податків про скасування наказу про призначення документальної позапланової перевірки із причини відсутності підстав для його прийняття, оскільки відповідачем (податковим органом) під час розгляду справи у суді не надано жодного доказу на підтвердження направлення запиту позивачу щодо надання інформації та її документального підтвердження [14]. Вказана позиція суду першої інстанції підтверджена Київським апеляційним адміністративним судом [15].

У іншій справі суд зазначив, що платник податків позбавляється обов'язку нести відповідальність за наслідками висновків документальної позапланової перевірки за відсутності підстав для призначення та проведення такої. Нормами Податкового кодексу, з дотриманням балансу публічних і приватних інтересів, встановлені умови та порядок прийняття контролюючими органами рішень про проведення перевірок, зокрема документальних позапланових. Лише їх дотримання може бути належною підставою для прийняття наказу про проведення перевірки [16].

Повністю погоджуємось із зазначеними судовими рішеннями та вважаємо, що судами в повному обсязі досліджено обставини справи та надано належну правову оцінку.

4. Обговорення

У рішенні Європейського суду з прав людини від 20.10.2011 року у справі «Рисовський проти України» вказаний суд підкреслив особливу важливість принципу «належного урядування». Він передбачає, що в разі, коли йдеться про питання загального інтересу, зокрема якщо справа впливає на такі основоположні права людини, як майнові права, державні органи повинні діяти вчасно та в належний і якомога послідовніший спосіб (рішення у справах «Беєлер проти Італії», «Онер'їлдіз проти Туреччини», «Megadat.com Б.г.І. проти Молдови», і «Москаль проти Польщі») [13].

Проведення податковим органом перевірки суб'єкта господарювання є способом реалізації податковими органами владних управлінських функцій шляхом видання наказу про її проведення *в межах наданих законодавством повноважень*, при цьому недотримання порядку призначення та проведення перевірок призводить до порушення балансу публічних та приватних інтересів.

На державні органи покладено обов'язок запровадити внутрішні процедури, які посилять прозорість і ясність їхніх дій, мінімізують ризик помилок. Державні органи, які не впроваджують або не дотримуються своїх власних процедур, не повинні мати можливість отримувати вигоду від своїх протиправних дій або уникати виконання своїх обов'язків.

Однак доводиться констатувати, що прийняття Постанови № 89 є досить суперечливим та породжує правові колізії. На наш погляд, як скорочення дій обмежень (мораторію) на можливість проведення органами ДПС певних видів перевірок, зокрема документальних позапланових, так і визначення підстави для їх проведення, наявності взаємовідносин суб'єктів господарювання реального сектору економіки з ризиковими платниками податків (за визначенням Тимчасовою слідчою комісією Верховної Ради України переліком (офіційно оприлюдненим)), необхідно було здійснити виключно шляхом внесення змін до Податкового кодексу України.

При цьому слід зазначити, що існування нечіткого, суперечливого нормативного регулювання на час виникнення спірних правовідносин порушує принцип правової визначеності.

Висновки і перспективи. Завдання податкового контролю полягає у здійсненні податковими органами відповідних заходів, у тому числі шляхом призначення та проведення документальних позапланових перевірок, спрямованих на забезпечення дотримання суб'єктами господарювання правильності нарахування, повноти і своєчасності сплати податків і зборів. Проведення податковим органом перевірки суб'єкта господарювання є способом реалізації податковими органами владних управлінських функцій шляхом видання наказу про її проведення *в межах наданих законодавством повноважень*, при цьому недотримання порядку призначення та проведення перевірок призводить до порушення балансу публічних та приватних інтересів.

На державні органи покладено обов'язок запровадити внутрішні процедури, які посилять прозорість і ясність їхніх дій, мінімізують ризик помилок. Однак особливістю існування нормативно-правового забезпечення діяльності податкових органів України були і досі є правові колізії окремих положень законодавчих документів, що призводять до суперечок між контролюючими органами та платниками податків та, відповідно, до збільшення судових спорів, які скоріш за все будуть вирішуватись на користь платників податків.

Існування нечіткого, суперечливого нормативного регулювання правовідносин між контролюючими органами та платниками податків порушує принцип правової визначеності. Тому необхідним є внесення змін до Податкового кодексу України, якими слід врегулювати питання щодо:

1) скорочення дій обмежень (мораторію) на можливість проведення органами ДПС певних видів перевірок, зокрема документальних позапланових;

2) підстав для проведення документальних позапланових перевірок у зв'язку з наявністю взаємовідносин суб'єктів господарювання реального сектору економіки з ризиковими платниками податків (за визначенням Тимчасовою слідчою комісією Верховної Ради України переліком (офіційно оприлюдненим)).

Список використаних джерел:

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19) : Закон України від 30.03.2020 р. № 540-IX. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/540-20#n72> (дата звернення: 07.07.2021).
2. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо додаткової підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19) : Закон України від 13.05.2020 р. № 591-IX. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/591-20#n20> (дата звернення: 07.07.2021).
3. Про скорочення строку дії обмеження в частині дії мораторію на проведення деяких видів перевірок : Постанова Кабінету Міністрів України від 03.02.2021 р. № 89. URL : <https://www.kmu.gov.ua/npras/proskorochennya-stroku-diyi-obmez-a89> (дата звернення: 07.07.2021).
4. Податковий кодекс України : Закон України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text> (дата звернення: 29.03.2021).
5. Кучерявенко М.П. Податкове право України : підручник. Харків : Право, 2012. 528 с.
6. Податкове право. Навчальний посібник / за ред. О.М. Бандурки, В.Д. Понікарова, С.М. Попової: Центр учбової літератури. Київ, 2012. 312 с .
7. Корецький О.М. Податковий контроль як складова державного фінансового контролю. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2010. № 12. URL : <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=403> (дата звернення: 22.07.2021).
8. Про внесення змін до Закону України Про Державний бюджет України на 2020 рік : Закон України від 17.09.2020 р. № 909-IX. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/909-20#Text> (дата звернення: 19.07.2021).
9. Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування оприлюднених у засобах масової інформації фактів можливих корупційних дій посадових осіб органів державної влади, які призвели до значних втрат дохідної частини Державного бюджету України. : Постанова Верховної Ради України від 24.04.2020 р. № 568-IX. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/568-IX#Text> (дата звернення: 22.07.2021).
10. Про попередній звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування оприлюднених у засобах масової інформації фактів можливих корупційних дій посадових осіб органів державної влади, які призвели до значних втрат дохідної частини Державного бюджету України : Постанова Верховної Ради України від 02.12.2020 р. № 1034-IX. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1034-20#Text> (дата звернення: 22.07.2021).
11. Ухвала Окружного адміністративного суду м. Києва від 02.04.2021 р. по справі № 640/8562/21. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/96078115> (дата звернення: 22.07.2021).
12. Постанова П'ятого апеляційного адміністративного суду від 18.08.2020 р. по справі № 420/1680/20. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/91045488> (дата звернення: 22.07.2021).
13. Рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 19.03.2019 р. по справі № 160/312/19. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/80754522> (дата звернення: 22.07.2021).
14. Постанова Окружного адміністративного суду м. Києва від 12.02.2014 р по справі № 826/19079/13-а. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/37221866> (дата звернення: 22.07.2021).
15. Постанова Київського апеляційного адміністративного суду від 01.07.2014 р по справі № 826/19079/13-а. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/39687636> (дата звернення: 22.07.2021).
16. Постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 05.06.2018 р. по справі № 826/4156/14 (адміністративне провадження № К/9901/28534/18). URL : <http://reyestr.court.gov.ua/Review/74520241> (дата звернення: 22.07.2021).